Ч. 114. Середа 5 червня (23 мая) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Гостина болгарскої королівскої родини у Відни. Італіяньско-турецка війна.

Король Фердинанд болгарский, котрий прибув дня 1 с. м. разом з женою і князями Борисом і Кирилом в гостину до Цісаря Франц Йосифа, не є чужий в наддунайскій столици. Значну часть молодости і мужеских літ провів б. князь Кобурґский в Австро-Угорщині. Приязні відносини лучать его з Найвисш. Династиєю Габсбурґів, а прихильність, яку єму все оказував наш Цісар, а недавно відзначив ордером Золотого Руна, єсть доказом, що між обома володарями єствують тісні дружні відносини. Також з австро-угорскою армією лучать короля Фердинанда тісні зносини, бо він є властителем одного з австрийских полків. Так отже все складає ся на то, аби король Фердинанд міг числити на як найсердечнїйше приняте у Найв. Двора.

Великого політичного значіня та гостина не має, однако є она будь що будь політичною подією, як кожда стріча монархів. Король Фердинанд буде міг пересьвідчити ся, як високо его цінять і кілько щирого признаня находить его політика в наших рішаючих кругах. Королеви удало ся в розмірно недовгім часі піднести свій нарід на становище першорядне на Балканах як під взглядом політичним так і економічним. Під проводом свого володаря не дала Болгария звести себе нїякими покусами з дороги мирного розвитку і може спокійно глядіти в будучність.

Після донесень з Відня, гостина королівскої пари мала такий хід:

Король Фердинанд болгарский, королева Елеонора і князї Борис і Кирил прибули до Відня дня 1 с. м. о год. 3 по полудни.

На двірци прибранім цьвітами дожидали їх приїзду Найясн. Пан з Архикнязями і Архикняжними та представителі властий. Коли заїхав поїзд, Монарх підійшов до ваґона, з котрого висїли гості, поданем руки повитав короля і поцілував в руку королеву. Король представив відтак Цісареви своїх синів, котрі поцілували Монарха в руку. Цісар враз з гістьми поїхали відтак до цісарского замку, де о год. 6 вечером відбув ся родинний обід.

В неділю перед полуднем складали болгарскі гості візити членам Найв. цісарскої родини. Король Фердинанд разом з князями удав ся до каплиці оо. Капуцинів і зложив величаві вінці на домовинах Цісаревої Єлисавети і Архикн. Рудольфа. Зложено також вінці перед памятником Цісаревої в Volksgarten-ї.

В полудне відбуло ся приняте у Найдост. Архикнязя Франц Фердинанда. На тім приняттю крім королівскої родини були також міністри справ заграничних ґр. Берхтольд і Ґешов.

Вечером відбув ся в Шенбруні ґалевий обід, на котрім підніс Цісар тоаст в честь королівскої пари, а король Фердинанд в честь Цісаря і цісарскої родини.

Італіяньско-турецка війна протягає ся в безконечність. Триває вже девятий місяць, а кінця годі предвидіти. Італія має в Триполітанії тепер до 120.000 войска, але не може дати собі ради з кілька разів меншим турецким войском з уваги на непригожий терен. Тому війна стає незвичайно прикра і через те триває довго та много коштує. Тепер настає пора року зовсім невідповідна для дальшої воєнної кампанії іза кліматичних причин. І так войско буде довший час бездільно сидіти табором, в Триполісї 70.000, в Бенґазі 25.000, в Дерні 15.000, в Томсї 5.000, в Тобруці 5.000. Туреччина використовує се безрадне положене італіяньского войска в Триполітанії і жде спокійно. Найбільше болять Італію величезні видатки на війну і тому она дуже нетерпеливить ся. Длятого перенесла воєнну акцію против Туреччини на море і італіяньскі воєнні кораблї почали бомбардувати Дарданелї та заняли кілька турецких островів на Еґейскім мори. Але ся акция, для Італії користна, та некористна не лише для Туреччини, але і для кількох европейских держав, яких торговля много потерпіла через замкнене Дарданелів і заняте островів. Потерпіла при тім і росийска торговля, але росий-

Залюблена Анґлїйка.

(З італіяньского — Арнольда Фраккаролї).

Що дня при заході сонця ішов на прохід до порту, переходив через довгий міст всунений в море і задержував ся на самім кінци під засьвіченою ліхтарнею. Вид, на який дивив ся звідтам, наводив на него мрії: пригадав собі заходи сонця над иншим морем, на які дивив ся з материю і братами, над котрим мрів о любові і славі, о триюмфах письменника, о розкішних пригодах. Мав 22 роки, а доси ані триюмфи, ані ожидані пригоди не сповнили ся. Зложивши добре іспити, одержав місце професора ґімназії і від місяця учив в Сан Ремо італіяньских хлопців, котрі говорили по французки.

Нараз почув за собою на стежці легкі кроки. Була то молода дівчина, котра очевидно шукала сходів на гору. Альберт випрямив ся, пізнав її, бачив її вже кілька разів, як проходжувала ся над морем. Мусїла бути Анґлїйкою; зручна, струнка бльондинка, лице бліде і дрібне, великі темно-сині очи і вохкі уста. Все ходила з якоюсь панею, певно з материю.

Щож она нині робила тут сама? Постановив не приглядати ся їй і відвернув ся до заходячого сонця. Але голос молодий і звучний перервав єму:

— Перепрашаю вас, пане, як входить ся там на гору?

Питанє було висказане звучним чужоземним акцентом, мало звук пестощів, яких набирає все язик італіяньский в устах Анґлїйців.

— На гору? тут суть сходи — і Альберт показав їх. Панночка усьміхнула ся і звернула ся туди. Ґалерийка була вузка, отже коли мала ввійти, молодець похилив ся, витягаючи руку. Кількома кроками була коло него.

— О дякую, які ви ввічливі!

Вложила руки до кишень розпнятого плаща, з під котрого визирала вільна легка блюза і почала дивити ся на море, на небо, на гори, обертаючи ся скоро кругом, як би бояла ся, що вид утікне.

— Дуже, дуже гарно. Тілько тут поезії, тілько тут зворушень можна відчути! Тут мені дуже подобає ся!

Він дивив ся на неї, була справді гарна. Мав охоту говорити, а не знав, як почати. Вкінци сказав:

— Пані є Анґлїйкою?

— Се знає ся сейчас з мого акценту, правда? Італіяньска мова є дуже гарна, але така трудна для мене. Дуже, дуже трудна!

— Алеж нї, ви говорите знаменито!

— О нї, ви будете сьміяти ся з мене, пане, ви професор італіяньского.

Альберт поглянув зачудований на неї. Знала его? Анґлїйка почала сьміяти ся з руками в кишенях, дивлячи ся з під криси сивого капелюха. Лінія бюсту, підчеркнена розпнятим плащем була принадна.

— Я знаю вас, пане. Що раня о девятій переходите коло нашої віллї, ідете скоро, бо спізняєте ся, пане. Любите спати довго, правда? Я також люблю спати, дуже люблю. Знаю навіть ваше назвиско, професор Лянзоні. Ви не тутешні, пане?

— Я Венецияннн.

— Венецияннн? О — знаю, чудове місто; так ґондолї, музеї, костели, серенади.

Альберт усьміхнув ся. Була то отже типова Анґлїйка з Бедекерим, сподівав ся чогось ліпшого. Сказав отже з легким акцентом іронії:

— Але є щось ліпшого поза образами і вівтарями: улиці, площі, мова народу...

— Ви се любите, пане? Я говорила о костелах, музеях, бо я думала, що професор... тимчасом дуже добре. Знаю цїлу укриту Венецию, малі образки, нарід, канали, такі меляхолійні, такі сумні, коли я вертала, хотіла плакати. Мама і вуйко вертали з музеїв і хотіли відпочивати. Приміром тут, мама все хоче проходжувати ся головними улицями. Гарні суть, але нудні. Я люблю сама находити, гарні річи, не ходити за иншими. Тоді мені здає ся, що заслугую на них. Тут є прегарно! Погляньте: тоті хмари, були як золото, а тепер суть сірі.

— Зникаючі привиди.

— Дуже влучно. В заході сонця є щось

ска дипльоматия пожертвувала би на якийсь час свої економічні інтереси, як би дістала за те політичну концесию, именно свобідний переїзд російских военних кораблів через Дарданелї. Та, як звістно, на те не згодили ся прочі европейскі держави і заходи Росиї, щоби скликати мирову конференцию для рішеня італїяньско-турецкого спору, скінчили ся на нічім, особливо задля дарданельскої квестиї. Крім того побоювала ся европейска дипльоматия, що можуть повстати поважні комплїкациї на Балканї. На балканьский півостров всї глядять як на порохівню, якої вибух грозить цїлїй Европі і може спричинити европейску війну. Тому европейскі держави виступили против акциї італїяньскої фльоти на Середземнім мори і стремлять до того, щоби італїяньско-турецку війну обмежити на Триполїтанїю.

Новинки.

Львів, 4 червня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости перевіс радників суду краевого: Йос. Вікт. Вільома в Бережанах і дра Вол. Рубінштайна в Сяноці до Львова та іменував радниками суду краевого судиїв повітових: Авг. Безуха для Сянока, Вікт. Наймана в Чорткові для Золочева і Ст. Таласевича в Перемишли для Бережан. — П. Міністер справедливости іменував в статї уряду депозитів цивільного суду у Львові, начальника урядів депозитових, Едм. Шнайдера, директором того уряду. — Міністерство торговлї іменувало підофіцирів рахункових Якова Шора і Йос. Микетюка асистентами почтовими, а президент гал. Дирекциї почт і телеграфів призначив Шора до Коломиї, а Микетюка для Станиславова.

— **Президент** гал. Дирекциї почт і телеграфів, Рішард Вопатерні, виїхав на урльоп. Управу дирекциї почт і телеграфів обняв віцепрезидент Артур Шіффнер.

— **Курс підготовляюпий** до іспитів до середнїх шкіл в читальни „Просьвіти“ при ул. Обїзд ч 6 у Львові буде відбувати ся через цїлий місяць червень від год 4—6 вечером. Зголошувати сь належить в читальни що дня між годиною 7 а 9 вечером.

— **Реорґанїзация пionірів.** Die Zeit доносить з Відня, що Цїсар підписав аже розпорядженє на основі якого має бути переведена реорґанїзация відділів піонїрів. Именно дотеперішні піонїри мають бути поділені на властивих піонїрів і т. зв. інжінїрів або женїстів. Інжінїрскі войска мають складати ся з 12 баталїонів по 4 компанїї, а піонїрскі з 8 баталїонів і до них має належати виключно полево-піонїрска служба.

— **Мантійства з білєтами зелїзничими.** Як свого часу в Кракові, так вчера на головнім двірци у Львові зроблено під проводом комісаря полїциї п. Лисаковского ревізию в поїздах, що приходять до Львова в часї від 5—8 рано, а именно в двох поїздах з Кракова, в поїздї із Станиславова та в поїздах з Рави рускої і Лавочного. При тім показало, що тими поїздами їхало загально 120 осіб, всї третою клясою, без білєтів. Були то люди переважно з кругів робітничих. З тих віддано 45 осіб до суду за злочин обманьства, бо їхали і без гроший і без білєтів; 20 осіб заплатило зараз кару по 6 К, а прочих пасажирів, на котрих складали ся робітники зелїзничі по ствердженю леґітимациї, полишено на вільній стопі.

Здвиг „Соколів“ в Жовкві, який відбув ся минулої недїлї, удав ся при красній погоді знаменито. Окремим поїздом зі Львова виїхало до Жовкви звиш пів тисячки осіб, а в Жовкві зібралось вже було з охрестности тисячі народа. На толоці, півтретя кільометра від Ринку, уладжено боїще, окружене ялинками і лавками, а побіч уставлено вівтар. О год. 11 зачала ся соборна Служба Божа, яку відправив о. крил. Чапельский зі Львова в сослуженю місцевих оо. Василиян. По Службі Божій і посьвяченю прапора виголосив гарну патриотично-релїґійну проповідь о. Фещак ЧСВВ. зі Львова. Потім промавляли: посол др. Днїстряньский, др. М. Волошин від „Сокола-Батька“, п. Бурбела від львівских Русинів і п. Курцеба іменем жовківского „Сокола“. По прирученю на прапор місцевих Соколів (53) і Сокілок (11) розвинув ся величавий похід. На переді 25 Соколів з Мачишина на конях, за ними сокільска орхестра з Ланів, а потім около 150 „Соколів“ в одностроях: з Жовкви з прапором, зі Львова (з прап.), „С.-Б“, зі Сокаля (з прап.), з Чесанова (з прап.), з Винник і Клепарова, віддїл львівских Сокілок, а дальше стяги сїльских Соколів і Січовиків в числї звиш 500 і 90 сїльских Сокілок в гарних народних одягах. В ринку відбула ся дефіляда перед новопосьвяченим прапором, почім коло василияньского монастира похід розвязано. Годить ся зазначити, що руске міщаньство окрасило свої доми здовж кількох кільометрів дороги прапорами в народних красках. По полуднн на тій самій площи відбув ся фестин з руханковими вправами під проводом п. Ом. Гузара зі Львова. До вправ вільноруч стануло 84 сїльских руховиків з Жовківщини; 10 львівских руховичок виконало вправи ручниками, а 32 сїльских дївчат вправляло хоруховцями. Потім окремо вправляло хоруговцями 11 Сокілок з Жовкви. Всї вправи випали добре, коли зважити короткий час науки і обставину, що се була перша проба подібного виступу в в Жовківщинї. Взагалї здвиг удав ся знаменито. Тисячі сїльского народа, що зі всїх сторін зійшли ся до Жовкви, оглядали се величаве народне сьвято і могли наочно переконати ся про житє в народнім таборі.

— **На пошановане памяти М. Шашкевича.** Дня 6. червня с. р. о 10 год. рано відправить ся на Білій горі коло Маркіянового памятника в Підлисю торжественну панахиду за упокій Маркіяна Шашкевича з нагоди 69-тих роковин Єго смерти. З огляду на пошановане памяти М. Шашкевича просить ся доокoличних жителів о як найчисленнїйшу участь. — Дня 31. мая с. р. відбуло ся в Лїмній торжественне посьвячене хреста в память Шашкевича. Посьвяченя довершив особисто Є. Ексц. Архієрей Константин Чехович, в присутности великого здвигу народа і депутаций з охрестности, при участи кільканайцятьох сьвящеників, а по акті посьвяченя виголосив високопатриотичну проповідь до зібраних участників торжества, виясняючи значінє Маркіяна для галицкої Руси. Потім промовляв ще о. Яворский зі Стрільбич і селянин Смолій з Михнївця. Народ зібраний з одушевленем вислухав сьвяточних промов.

— **З Винник** доносять: Кружок „Рідна Школа“ в Винниках буде провадити безплатний курс приготовляючий до середних шкіл. Наука розпічне ся 5. червня 1912 і буде тревати до 26. червня, а для тих, котрі будуть здавати по фериях, до 26. серпня. Зголошуватись можна щоденно від 4 — 5 години в читальнї „Просьвіти“. Ученики замісцеві знайдуть приміщене і опіку в місцевих селян.

— **Дрібні вісти.** „Карпатия“, Товариство взаїмн. обезпечень на житє і ренти, Львів, ул. Куркова ч. 5. завело в своїх бюрах з днем 1. червня с. р. одноразове урядоване від 8 год. рано до 3 год. по полудни. — Спедитор Штайн згубив пакунок значений А. М. 23 в котрім знаходили ся шевскі прибори, вартости 50 кор. — Хорий на умі Филимон Андрущак втік на ул. Личаківскій свому батькови і щез без слїду. — Деякі ґазети рознесли чутку, що еп. Сотер Ортиньский у Філядельфії має бути перенесений до Львова в характері суфраґана при Митрополиті Шептицкім. В львівских кругах церковних не знають о тім нїчого. — До тернопільскої ради громадскої вибрано при послїдних виборах чотирох Русинів.

— **Крадіж бочок за звиш 700.000 корон.** Львівске Товариство броварів зробило донесене до полїциї о масовий крадежи бочок, доконуваній цїлими роками. Товариство було змушене безнастанно докуповувати нові бочки, бо що місяця показували ся браки в запасах. Хто крав ті бочки, того ще не можна було ствердити. Товариство то каже, що многі медоситнї і фабрики оцту та майже всї шинкарі і малі броварники на провінциї мають бочки позначені буквами L. T. A. B. Крадeними бочками ведено торговлю на великі розміри. Товариство обчисляє свою шкоду на 700.000 корон.

— **Артистка мантійка.** До полїциї зголосило ся кілька фірм львівских з жалобою на тінґльову артистку з „Едізону“ Еллю Ґейду, котра набрала від тих фірм богато товарів на

з нас: велика ясність, великі надії, всьо рожеве, потім нараз всьо стає сїре, холодне, темне.

— Гарне але сумне.

— Нї, не сумне. Коли має ся двайцять лїт, мало є річий сумних, суть лише зворушуючі. Думає ся тодї о чімсь дуже гарнім і великім, о чім мріло ся, а що еще не сповнило ся, о чімсь, чого може нїколи не буде, але що є дуже дороге, бо є ідеалом.

— Се правда — сказала дївчина і обернула ся ще раз, щоби поглянути на місце, де зникло сонце. Смеркало ся. Легкий вітрець морщив спокійне море.

— Зачинає бути холодно, утїкаю!

— Позволите панї товаришити собі? — запитав молодець.

— Добре, дякую вам. До мами, котра сидить на лавцї на корсо. Ви дуже чемні, пане. Називаю ся Ґвендолїна — і подала єму руку, котру виняла з кишенї.

Мати Ґвендолїни не здивувала ся, подала також руку панови представленому донькою. Потім надійшов вуйко і Альберт попращав ся, дещо незадоволений і відійшов з думкою про усьміх Ґвендолїни.

Пізнїйше, по обіді старав ся зібрати інформациї про Анґлїйку. Не тому, щоби се єго обходило, але так собі з цїкавости. Довідав ся, що є в Сан Ремо з материю і вуйком від тиждня, що мешкають в віллї коло дому, де мешкав, що приїхали перший раз, що не мають знакомих і що суть богаті, але не надзвичайно.

На другий день рано, ідучи до школи, пильнував ся, щоби не дивити ся на вікна віллї, але на розї оглянув ся, щоби з усьміхом уклонити ся Анґлїйцї. В вікнах не було нїкого. Щож говорила єму, що щодня дивить ся на него? Коли вертав, також не було нїкого. Почав гнївати ся на себе, що дивив ся і постановив за кару цїле пообідє пересидїти дома. Але перед вечером, перед самим заходом сонця попрямував до дверий. Може... Ах! Лише кількох робітників побачив, що ладували вуглє.

Слїдуючого дня пішов до школи иншою дорогою. Вернувши на снїданє, застав картку кореспонденцийну з Ніци з написом: „Богато уклонів — Ґвендолїна“. В Ніцї? Чомуж вчера рано... Отже вже поїхала! Шкода!

Але не поїхала. Ідучи по обіді на корсо, заповнене чужоземцями, що хотїли використати останні проміні сонця, нагло побачив єї як сидїла на лавцї межи мамою а вуйком під великими пальмами, що надавали картинї вид всхідно-фантастичний. Єго здивованє було так очевидне, що панночка усьміхнула ся і як він підніс капелюх в уклонї, встала скоро і подала єму руку. Потім обертаючись до своїх, спитала:

— Ідете до порту дивити ся на захід сонця? Чудовий!

Мама і вуйко переражені поглянули на неї: май милосердє!

— В такім случаю я іду з паном Лянзонї. Добре?

Поцїлувала їх на прощанє, взяла шовковий шалик, котрий дала їй мама, пригадуючи, щоби не сидїла довго і пішла з молодцем.

—Не люблю товпи. За богато женщин, за богато перфум, має ся враженє що сидить ся в якійсь салї. А там є простір і воля. Ви були там вчера?

— Так — відповів заскочений питанем молодець.

— Я догадувала ся і тїшу ся. Я також думала при заходї сонця, що хотїла бим тут бути.

— Се дуже вдячно.

— Нї, се правда. Нинї нарочно витягнула я моїх старeньких, щоби вас стрінути.

(Конець буде).

кредит а належних гроший не хотіла опісля заплатити. Так в склепі з конфекцією Штавбера набрала товарів на 3.000 кор., з фірми Фанні Вайнтравб на 400 кор. і т. д. Загалом наробила артистка довгів на 4.000 кор. Артистка хотіла очевидно показати, що знає ся і на штуці натяганя купців.

Господарство, промисл і торговля

— **Рентові оселі.** Під проводом краєвого маршалка ґр. С. Баденього відбуло ся дня 25 с. м. в соймовім будинку засїданє краєвої Комісиї для рентових осель. Рентові позички признано в отсих повітах: Бережани 1 поз. 20.400 кор., Городок 1 поз. 1.800 кор., Гусятин 2 поз. 15.580 кор., Ярослав 3 поз. 18.100 кор., Камінка струм. 6 поз. 33.200 кор., Калуш 1 поз. 36.000 кор., Львів 4 поз. 23.400 кор., Підгайці 1 поз. 2.600 кор., Перемишляни 1 поз. 6.000 кор., Радехів 4 поз. 18.500 кор., Рудки 1 поз. 1.400 кор., Тернопіль 1 поз. 9.500 кор., Товмач 1 поз. 12.500 кор., Теребовля 2 поз. 14.800 кор., Збараж 2 поз. 16.300 кор., Зборів 11 поз. 93.750 кор., Золочів 3 поз. 23.700 кор. Разом роздала Комісия 50 позичок в сумі 401.500 кор., з чого на західну Галичину признала 4 повітам 6 позичок в сумі 21.650 кор. На східну Галичину припадає отже на 7 повітів 44 позички в сумі 379.850 кор.

— **Спілка для перерібки і збуту овочів в Старих Кутах.** Дня 26 мая с. р. відбули ся основательскі збори „Спілки для перерібки і збуту овочів“ в Старих Кутах, в місцевій читальни. Збори при участи понад 100 участників селян отворив місцевий парох о. А. Решетилович, який разом з офіциялом Кубриновичем щиро заохочував до приступлюваня до Спілки. Крім того промовляли Іван Цюпрак, директор народної школи, акад. З. Решетилович і селянин Никола Тимчук. Між присутними вивязала ся широка дискусия, якої наслідком було заложенє Спілки. До Спілки приступило 20 членів. Вибрано тимчасовий заряд та рішено піддати ся під „Сільского Господаря“ у Львові. Рівночасно приступило до місцевого Кружка „Сільского Господаря“ 16 нових членів, так що тепер числить він 50 членів.

— **Велике господарске віче** відбуло ся в неділю 26 мая с. р. в Оровім, дрогобицкого повіта, в домі громадского уряду при участи кількох соток громадян і під проводом посла радника Льва Левицкого, який запрошений прибув сюди. Реферат економічний виголосив делеґат Головного Виділу тов. „Сільский Господар“, п. Творидло, подаючи селянам много цінних вказівок господарских. По промові Вп. Ол. Сосюка, делеґата Філії дрогобицкої, переведено вибори до ново заснованого Кружка господарского, до котрого увійшли Впр. о. рад. Єроним Моравский, лісничий п. Юрко Витвицкий, учитель п. Андрій Кідун та селяне Ґриць Вараґас, Іван Наум, Ол. Мачило, Іван Голик, Онишко Дмитро і Дмитро Богун. Приступило в члени зверх 100 селян. Пос. Левицкий і п. Ол. Сосюк вияснили селянам многі справи та заохотили їх до праці орґанізацийної на поли політичнім і економічнім під проводом нового пароха Впр. о. Моравского, ревного народолюбця.

Телеґрами.

Будапешт 4 червня. Угорска палата послів ухвалила en bloc в другім читаню закон войсковий. Завтра відбуде ся трете читанє.

Париж 4 червня. До Аґ. Гаваса доносять з Феза: Після послідних вістий, неприятель зовсім розбитий; страти его виносять 600 в погибших.

Петербург 4 червня. Офіцияльно оголошено іменованє Крупеньского росийским амбасадором в Римі.

Константинополь 4 червня. Огонь, що вибух вчера перед полуднем в стамбульскій части міста Кабасакаль близь міністерства справедливости, прибрав величезні розміри, позаяк всї доми в сій части міста були деревляні. Тож і ціла часть міста, сягаюча аж до шляху зелїзничого, єсть формально зрівнана з землею. Великий шпиталь войсковий удало ся уратувати. Згоріло мабуть два тисячі домів. Огонь вибух в нововибудованім домі шефа секциї в міністерстві просьвіти. Єсть підозрінє, що огонь був підложений. Брак води робив ратунок неможливим. В палаті міністерства справедливости зачали вже були горіти рами вікон, але огонь угашено. В огни згинула якась дівчинка і хора женщина. Дуже богато осіб єсть ранених. Шкоду обчислять на 5 міліонів франків.

Константинополь 4 червня. Вчера вечером вибух в дільници Татавля, де жиють самі Греки, огонь, котрий зпершу прибрав був ґрізні розміри, але небавком его угашено.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

за

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асигнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).